

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานปรับอากาศรถยนต์
โดยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนระดับชั้น ปวส.2/3
สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล
วิทยาลัยเทคนิคคลองปบุรี

ครูผู้สอน นายสัญญา ชันทอง

แผนกวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคคลองปบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ

วิจัยในชั้นเรียน
ครูผู้สอน นายสัญญา ชันทอง

1.ความเห็นหัวหน้าแผนก

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นายบรรพหัตต์ ประหา)

วันที่.....

2.ความเห็นฝ่ายวิชาการ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวอนงค์ลักษณ์ อาจมั่งกร)

วันที่.....

3.ความเห็นผู้อำนวยการ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(นายประสงค์ อุบลวัตร)

วันที่.....

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการส่งเสริมครูผู้สอนใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษา ครูในฐานะผู้ปฏิบัติการสอนโดยตรงพัฒนาการสอนพื้นฐานของสภาพการณ์และเงื่อนไขของนักเรียนและห้องเรียนที่รับผิดชอบการจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปด้วยพร้อมๆกันใช้การศึกษาวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

ครูต้องจัดการเรียนการสอนโดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดและกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ เน้นทั้งความรู้และคุณธรรมบูรณาการการจักการเรียนรู้ตามความเหมาะสมจัดบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดประสบการณ์จริง สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลา ประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ร่วมกิจกรรม และการทดสอบ พัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายเน้นความเป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี ตลอดจนทำการวิจัยเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน

จากประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาในระดับ ชั้น ปวส.2/3 แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ทั้งหมด 17 คน โดยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

1.2 ปัญหาและสาเหตุ

นักเรียนในระดับ ชั้น ปวส.2/3 แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ทั้งหมด 17 คน มีความสามารถในการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอนจึงพบปัญหานักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ช้าจะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้อง

1.3 เสนอประเด็นที่ต้องการปรับปรุง

การแก้ปัญหาความสามารถในการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน ในการจัดการเรียนการสอนจึงพบปัญหา นักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ช้าจะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ ของนักเรียน ปวส.2/3 จากประสบการณ์ในการสอน นักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี งานปรับ อากาศรถยนต์ รหัส 30101-2011 พบว่านักเรียน ทั้งหมด 17 คน มีนักเรียนส่วนใหญ่เรียนรู้ได้ช้า ดังนั้นผู้วิจัย จึงใช้วิธีแก้ปัญหาโดยวิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน

1.นักศึกษาเรียนรู้ได้ตามปกติ	6	คน
2.นักศึกษาเรียนรู้ช้า	11	คน

พบว่า “ปัญหานักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ช้า” เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการปรับปรุงก่อนผู้วิจัยเสนอ ปัญหา นี้ เป็นหัวข้อ เรื่อง วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน ปวส.2/3 สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ปัญหานักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ช้า

1.5 ขอบเขตการวิจัย

- 3.1 การแก้ปัญหานักเรียนนักศึกษาเรียนรู้ช้า
- 3.2 จำนวนนักเรียนในระดับ ปวส.2/3 ทั้งหมด 17 คน สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี
- 3.3 ช่วงเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2568 ถึง วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568

บทที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากประสบการณ์ในการสอนนักเรียนในระดับ ชั้น ปวส.2/3 แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานเทคนิค ยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ทั้งหมด 17 คน พบปัญหา มีนักเรียนจำนวน 11 คน เรียนรู้ช้า ดังนั้นผู้วิจัย จึงได้พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาได้แก่ วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียน เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

2.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง สมคิด อิศระวัฒน์ (2541: 35 – 38) ให้ความหมายการเรียนรู้ของ ตนเอง เป็นวิธีการไขว่คว้าหา ความรู้อย่างหนึ่ง ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ การเรียนรู้ ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลซึ่งมีความกระหายใคร่รู้ทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้เรื่องต่างๆ ซึ่งมีอยู่ได้ และจะดำเนิน การศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องมีใครบอก ตนเองจะเป็นผู้คิดริเริ่ม วางแผน การศึกษาไปจน จบกระบวนการ เรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับบุคคลในการ เรียนรู้ตลอดชีวิต การเรียนรู้ด้วย ตนเองจึงเป็นการเรียนที่เกิดจากความสมัครใจของตนมิใช่การบังคับจาก ให้ความหมายการเรียนรู้ ด้วยตนเอง สรุป ได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีเสรีในการเลือก เรียนได้ตามความสนใจ ความถนัดและ ความต้องการ โดยใช้ความรู้ความสามารถในการแสวงหาความรู้เพื่อ พัฒนาตนเอง โดยผู้เรียน เป็นผู้ริเริ่ม กำหนดวางแผนเลือกแหล่งข้อมูล วิธีการ และประเมินผลตนเอง โดยอาจ อาศัยแหล่งความรู้หรือ การช่วยเหลือ จากบุคคลอื่นประกอบการเรียนรู้หรือไม่ก็ได้ โนล์ (Knowles. 1975: 14 – 15) กล่าวถึง ความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วย ตนเองไว้ ดังนี้

1. บุคคลที่เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะเรียนได้มากกว่า ดีกว่ามีจุดหมาย มีความ ตั้งใจ และ แรงจูงใจในการเรียนสูงกว่า สามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนรู้ได้ดีกว่า และยาวนาน กว่าคนที่เรียน โดยเป็น เพียงผู้รับ หรือรอการถ่ายทอดจากครู

2. การเรียนรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับการพัฒนาทางจิตวิทยาและกระบวนการทางธรรมชาติ ทำให้ บุคคล มีทิศทางของการบรรลุคุณภาพจากลักษณะหนึ่งไปสู่ อีกลักษณะหนึ่ง เช่น เมื่อ เป็นทารกเป็น ธรรมชาติที่ต้องพึ่งพิงผู้อื่น ต้องการพ่อแม่ ปกป้องเลี้ยงดูและตัดสินใจแทน เมื่อเจริญวัยขึ้นมีพัฒนาการก็จะ ค่อยๆ พัฒนาตนเองไปสู่ ความเป็นอิสระ จากความต้องการ พึ่งผู้อื่นสู่ ความเป็นตัวของตัวเองสามารถชี้นำ ตนเองได้

3. การเรียนรู้ด้วยตนเองทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นลักษณะที่สอดคล้อง กับ พัฒนาการ ใหม่ๆ ทางการศึกษา หลักสูตร ห้องเรียนแบบเปิดศูนย์บริการวิชาการ การศึกษา อย่างอิสระ มหาวิทยาลัยเปิด ล้วนเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง 4. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองทำให้มนุษย์อยู่รอด เนื่องจากโลกมีความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เกิดขึ้นเสมอ ทำให้มีความจำเป็นที่มนุษย์จะต้องเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยค้นคว้าศึกษา องค์กรความรู้ อยู่ ตลอดเวลา

ความแตกต่างของการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการเรียนรู้จากครู ความแตกต่างของการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการเรียนรู้จากครูในระบบโรงเรียนนั้นสามารถ เปรียบเทียบได้ดังตารางต่อไปนี้

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นสิ่งที่ชี้ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ซึ่งนอกจาก จะเป็นเรื่อง การพัฒนาความรู้ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้วยังแสดงถึงคุณค่าของ หลักสูตร การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และผู้บริหาร มีผู้ กล่าวถึง ความหมายของผลสัมฤทธิ์ ทางเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้ อัจฉรา สุขารมณ์ และ อรพินทร์ ชูชม (2530: 10) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางเรียน หมายถึง ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้ประเมินผลจากสองวิธี คือ (1)

กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทั่วไป (2) กระบวนการ ที่ได้จากเกณฑ์ของสถาบันการศึกษาซึ่งต้อง อาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลายาวนาน และ อุทุมพร จามรมาน (2535: 38) อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการบอกความสามารถของผู้เรียนในการ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ความ พยายามในการเรียน ทักษะในการศึกษา เล่าเรียนและการปฏิบัติ มีการเข้าห้องเรียน มีความสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ จากคำจำกัดความดังกล่าวพอสรุปได้ว่า “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ” หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนในรายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1 สาขายานยนต์ กลุ่ม 3 ของผู้เรียนทั้งในด้านการศึกษาล่าเรียนและการปฏิบัติ ซึ่ง สามารถวัดด้วยแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548: 231 -241) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ที่สำคัญใน การเรียนการ สอน ได้แก่ (1) แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ตาม แนวคิดของแอทคิสัน อธิบายถึงในสถานการณ์หนึ่งผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์จะมีความพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูง 5 กว่าหรือเท่า เกณฑ์มาตรฐานก็ ถือว่าประสบความสำเร็จตามความคิดเขา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ (1.1) ความคาดหวัง หมายถึง การคาดล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตนคนที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์สูงจะ คาด ล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน (1.2) สิ่งล่อใจ คือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน (1.3) แรงจูงใจจาก ความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความผิดหวัง คนเรากระทำการ ไต่ถี่ย่อมหวังได้รับ ความสุขความพอใจกับการกระทำ ต้องการความสำเร็จและกลัวความล้มเหลว (2) แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของ แมคเคลแลนด์ กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ถือว่าเป็น แรงจูงใจที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ และมีอิทธิพลต่อ ความสำเร็จของส่วนตัว และศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคม และการอบรมเลี้ยงดู รวมทั้งผล ของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคมด้วย เขา มีความคิดว่าการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมของสังคมที่เน้น ความสำเร็จ คือที่มา ของสังคมที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมที่เห็นความสำเร็จ จะทำให้พ่อแม่อบรมเลี้ยงดู

นักเรียน โดยเน้นความสำเร็จตามปี สถานของสังคม พ่อแม่จะพยายามฝึกให้เด็กช่วยตัวเอง ฝึกการ คิดแก้ปัญหา และให้การเสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสำเร็จในการเรียนและการทำงาน การอบรม เลี้ยงดูจะพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วย ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้วิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้าน นักเรียน ปัจจัยด้าน ครอบครัว ปัจจัยด้านครู และปัจจัยด้านสถานศึกษา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ภัฏญรัฐ เอื้อภราดร (บทคัดย่อ : 2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่ สกลสงคราม อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะติดต่อตนเอง ทักษะติดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน จันทรเพ็ญ บำรุง (บทคัดย่อ : 2549) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วย เพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกตะเคียน อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์ โดยใช้จุดหมายเพื่อ พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน นันทิการ นาคฉายา (บทคัดย่อ : 2554) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอนุปริญญา ศิลปะศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองรุ่นที่ 1 สถานที่การศึกษาวิทยาลัยชุมชนระนอง รายวิชา การคิดการตัดสินใจ ประจำปีภาคเรียนที่ 2/2554 โดยวิธีการจับคู่เพื่อนดูแลกัน อัญมณี อูสสาร (บทคัดย่อ: 2 5 5 2) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2 พบว่า เพศ สถานภาพการอยู่ ร่วมกันของบิดามารดา จำนวนพี่น้อง เป็นปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับความคิดเห็นของนักเรียนในด้านต่าง ๆ พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวม พบว่าด้านผู้เรียนด้านผู้สอน และด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอยู่ระดับมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การกำหนดประชากร ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ เป็นผู้เรียนแผนกวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2/3 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปี ที่ 2 สาขายานยนต์ กลุ่ม 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 17 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1 . แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
- 2 . ใบความรู้และใบงานที่เกี่ยวกับรายวิชาเครื่องล่างรถยนต์
- 3 . แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อน ช่วยเพื่อน

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ระยะเวลาการทำวิจัย ในภาคเรียนที่ 2/2568
2. ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ดำเนินการทำการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน วัดและประเมินผลโดยใช้ใบงาน

กิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียน

4. ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปี ที่ 2 สาขางานยานยนต์ กลุ่ม 3 โดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

2. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัย ศึกษา และพัฒนาขึ้นจากแบบสอบถามของสุพินญา คำขจร (2550 : 151) ซึ่งเป็นแบบสอบถาม ประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ โดยหา ค่าเฉลี่ย ของระดับความพึงพอใจ โดยการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51 –5.00 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ความพึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ความพึงพอใจระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00– 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 . ค่าร้อยละ

2 . ค่าเฉลี่ย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี งานปรับอากาศรถยนต์ รหัส 30101-2011

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อนใน รายวิชาเครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้น ปีที่ 2/3 สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่านักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้น ปีที่ 2/3 สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี มีผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 27.90 และ 37.30 คิดเป็นร้อยละ 55.80 และ 74.60 ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียน เท่ากับ 9.40

2. ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนในการจัดกิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา งานเครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดกิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชา เครื่องล่างรถยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/3 สาขางานยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี (n = 10) ความพึงพอใจ ค่าเฉลี่ย ระดับความพึงพอใจ

1. การแต่งกายและบุคลิกภาพ	3.39 ปานกลาง
2. การทำความสะอาดอุปกรณ์	3.26 ปานกลาง
3. งานบริการงานระบบเบรกรถยนต์	3.58 มาก
4. งานบริการงานรองรับน้ำหนักรถยนต์	3.76 มาก

5. งานบริการงานล้อและยางรถยนต์	3.71 มาก
6. งานบริการระบบบังคับเลี้ยว	3.55 มาก
7. งานบริการระบบส่งกำลัง(เพลากลาง)	3.87 มาก
8. ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	3.97 มาก
รวม	3.64 มาก

จากผลแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีจับคู่เพื่อนชวนในนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพบุรี งานปรับอากาศรถยนต์ รหัส 30101-2011 โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($X = 3.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานสากล ($X = 3.97$) รองลงมาคือ งานบริการระบบส่งกำลัง(เพลากลาง) ($X = 3.87$) และงานบริการงานรองรับน้ำหนักรถยนต์ ($X = 3.76$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี งานปรับอากาศรถยนต์ รหัส 30101-2011 สรุป ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน นักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี งานปรับอากาศรถยนต์ รหัส 30101-2011 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้การเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ก่อนและหลัง เรียน หลังจากใช้วิธีการ เรียนการสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. การศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนในการจัดกิจกรรมจับคู่แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี งานปรับอากาศรถยนต์ รหัส 30101-2011 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก 5.2 อภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัย อภิปรายผลการวิจัย ตามสรุปผลการวิจัย ดังนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบจับคู่ เพื่อนช่วยเพื่อน พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยเทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน แบบจับคู่เพื่อนช่วยเพื่อน ช่วยให้ผู้เรียน มีผลการเรียนที่ดีขึ้น ผู้เรียนเลือกวิธีการหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน กล้าถาม มีโอกาสซักถามในสิ่งที่ตน อยากรู้ เรียนรู้จากเพื่อนแบบเป็นกันเอง ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของพรศรี พุทธานนท์ (2550: 6-10) การจัด สภาพการเรียนรู้และการทำงาน รวมทั้ง การให้บทเรียนที่เหมาะสม กับสติปัญญาความสามารถของผู้เรียน ดังนี้

1. แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน ครูพยายามปรับ บทเรียนและสภาพห้องเรียนจะสร้างความ พึงพอใจ ให้แก่นักเรียนด้วย

(1.1) แรงจูงใจภายนอก ได้แก่ ผลการเรียนรู้ การได้รู้ผลและความสำเร็จของสิ่งที่ได้เรียน ไปแล้ว เป็น แรงจูงใจภายนอก

(1.2) แรงจูงใจ ภายใน ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น เด็กเป็นผู้ที่ต้องการ แสวงหาด้วยความอยากรู้อยากเห็น หากครูได้ใช้ความรู้ อยากรทดลองผู้เรียนให้ถูกทาง และเป็นการเรียนในสิ่ง ที่เขาสนใจก็จะให้เขาได้ ประสบผลสำเร็จในสิ่งที่ ต้องการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญ์รัฐ เอื้อ ภารดร (บทคัดย่อ: 2552) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6: กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน คือ เพศ ความคาดหวังในการศึกษาต่อต่างกัน อาชีพผู้ปกครอง ทักษะคิดต่อตนเอง ทักษะคิดต่อเนื้อ หาวิชาที่เรียน ทักษะคิดต่อวิธีสอน ทักษะคิดต่อวิธีการทำงาน ของนักเรียน ทักษะคิดต่อ สภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อน และการปรับตัวกับครอบครัว และ 12. งานวิจัย ของ จันทรเพ็ญ บำรุง (บทคัดย่อ: 2549) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วย เพื่อน

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกตะเคียน อ.กาบเชิง จ.สุรินทร์ โดยใช้จุดหมายเพื่อ พัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วย ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์ มากยิ่งขึ้นจึงควรมีการนำผลจากการวิจัย และมีการศึกษา เพิ่มเติม ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้ ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิค การสอนที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายวิชา เพื่อนำผล การศึกษามาแก้ไขหรือพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล บรรณานุกรม กัญณัฐ์ เอื้อภราดร. (2552). ปัจจัยที่มีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6. ภาคนิพนธ์ตามหลักสูตรศิลป ศาสตร์ รมหาบัณฑิต สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. นันทิกา นาควา. (2554). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยวิธีการจับคู่เพื่อนดูแลกันของ นักศึกษา อนุปริญญา ศิลปะศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองรุ่นที่ 12 (1/2554). วิทยาลัยชุมชน ระนอง รายวิชาการคิดและตัดสินใจ ประจำภาคเรียนที่ 2/2554. ปรียาพร วงศ์ อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ. พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัย ที่มีผลกระทบบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำโรงเรียนแม่แตง อำเภอมแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การ ค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. สุวิมล ว่องวาณิช. (2544) .การวิจัยการปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรไทย. อัญมณีอุสสาร. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อดุสากรรม มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บรรณานุกรม

- กัญญ์รัฐ เอื้อภราดร. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6. ภาคนิพนธ์ตามหลักสูตรศิลปศาสตร รมหาบัณฑิต สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นันทิกา นาคฉายา.(2554). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิธีการจับคู่เพื่อนดูแลกันของนักศึกษา อนุปริญญา ศิลปะศาสตร์ สาขาวิชาการปกครองรุ่นที่ 12 (1/2554). วิทยาลัยชุมชนระนอง รายวิชาการคิดและตัดสินใจ ประจำภาคเรียนที่ 2/2554.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- พรศรี พุทธานนท์. (2550). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนต่ำโรงเรียนแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การ ค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2544) .การวิจัยการปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- อัญมณี อุตสาร. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร อดสาหกรรมมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี